

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/287/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217225822
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217225822.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému H. U., F.. XX. XX. XXXX, P., Ž. XXX/XX, o zaplatenie 1.465,46 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11Csp/331/2017-69 zo 14. 5. 2018 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o splatnosti prísúdenej istiny s prísl., vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1536,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo 1465,46 eur od 20. 10. 2017 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur, a to vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pod stratou výhody splátok s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení, o.i., uviedol, že žalobca žalobou, doručenou súdu 27. 11. 2017 žiadal konajúci, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu 1465,46 eur ako neuhradenú istinu, úrok vo výške 68,51 eur, úroky z omeškania vo výške 0,73 eur, poplatky za poistenie vo výške 2,48 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1465,46 eur od 20. 10. 2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 68,51 eur od 20. 10. 2017 do zaplatenia, úrok 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1465,46 od 20. 10. 2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy súdneho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca - Prima banka Slovensko a.s. a žalovaný dňa 24. 9. 2015 uzatvorili Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver v celkovej výške 2000 eur, pri fixnej úrokovej sadzbe 17,9 % ročne a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 60 eur, súbor poistenia typu A. Žalovaný sa zaviazal predmetný úver vrátiť v 60-tich mesačných splátkach v sume 50,75 eur, pričom splatnosť prvej anuitnej splátky bola dohodnutá na 15. 10. 2015, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne vždy k 15. kalendárnemu dňu, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 16. 9. 2020. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov 21,47 % a priemerná RPMN vo výške 18,01 %, teda celková čiastka, ktorú žalovaný mal na základe tejto zmluvy žalobcovi uhradiť bola 3105,00 eur. V zmluve bol dohodnutý aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky Prima

banky a.s., účinnými od 1. 3. 2015. Po vyčerpaní predmetného úveru žalovaný porušil svoje povinnosti splácať jednotlivé splátky riadne a včas a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 19. 10. 2017. V súlade s článkom 19 bod 19.08 VOP sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručенú tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku. Pohľadávka ku dňu predčasného zosplatenia, t.j. ku 19. 10. 2017 predstavovala 1631,41 eur a pozostávala z: istiny poskytnutého úveru vo výške 1465,46 eur, úrokov vo výške 68,51 eur (úrok dohodnutý v zmysle uzavretej zmluvy vo výške 17,90 % p.a.), úrokov z omeškania vo výške 0,73 eur (dohodnutý v zmysle uzatvorenej zmluvy vo výške 5% p.a.), poplatkov vo výške 94,23 eur (tieto si žalobca podanou žalobou neuplatňuje, preto sa súd nimi ďalej nezaoberal) a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,48 eur (ich výška vyplýva priamo zo zmluvy bod 1.2). Uvedené čiastky žalobca súdu preukázal výpismi z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia, ako aj výpisom o stave omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov a prepočtom úrokov z omeškania, ktorá pripojil k žalobnému návrhu (č.č. 24-26). Súd, vychádzajúc z § 149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 152 a § 295 Civilného sporového poriadku, § 52 zák. Obč. zák., § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), d), § 4 ods. 1, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 2, 6, 9 a § 11 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 407, § 506, § 369 ods. 1 Obch. zák., § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák., § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., vzťah žalobcu a žalovaného posúdil ako občianskoprávny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Obč. zák. ako ust. zák. č. 129/2010 Z.z. Žalovaný v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorý čerpal bezúčelový úver. Súd preto skúmal platnosť tejto zmluvy aj to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. a po dôslednej kontrole dospel k názoru, že zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti v zmysle cit. zák. predpisu. Konštatoval, že predmetná Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX obsahovala všetky podstatné náležitosti s dôrazom na tie, ktoré by pri ich absencii spôsobili bezúročnosť, resp. bezpoplatkovosť takto poskytnutého spotrebiteľského úveru. Mal za to, že úverová zmluva obsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 21,47 % pre daný úver, pričom zodpovedá výpočtu určenému v zmysle prílohy zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súčasne v rámci úverovej zmluvy bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 17,90 %, ktorá taktiež neodporuje zákonným limitom spotrebiteľského úveru poskytovaného v obdobných úveroch. Z dokazovania mu ďalej vyplynulo, že z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok žalovaným, žalobca listom z 19. 10. 2017 rozhodol po predchádzajúcich upozorneniach o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovaného na uhradenie celého dlhu vo výške 1631,41 eur a to najneskôr do 29. 10. 2017. Urobil záver, že žaloba žalobcu je v časti o zaplatenie 1536,45 eur (teda nezaplatené istiny, kapitalizovaných zmluvných úrokov, úrok z omeškania a poplatku za poistenie) v plnom rozsahu dôvodná, keďže žalovaný žalobcovi v tejto časti pohľadávku neuhradil, jej výšku nijakým spôsobom nerozporoval a preto súd v tejto časti zaviazal žalovaného k jej uhradeniu. K uvedenej sume je nutné priznať aj vyčíslený úrok dohodnutý v zmluve vo výške 17,90 % p.a. , teda sumu 68,51 eur, ako aj úroky z omeškania dohodnuté v zmluve vo výške 5% p.a., teda celkovo v sume 0,73 eur a zároveň aj sumu poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,48 eur, ktorá vyplýva priamo zo zmluvy z bodu 1.2 (súbor poistenia typu A). Konštatoval, že z dôvodu omeškania žalovaného so splnením peňažného dlhu vzniklo žalobcovi právo podľa § 369 Obch. zák. na zaplatenie úrokov z omeškania v dohodnutej výške, a to najviac podľa predpisov Občianskeho práva. Dohodnutá sadzba úrokov z omeškania bola 5 % ročne, pričom táto nepresahuje výšku stanovenú osobitnými predpismi. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v dohodnutej výške 5 % ročne z istiny, teda zo sumy 1.465,46 eur. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatnených úrokov z omeškania súd vychádzal z toho, že žalobca v konaní preukázal zákonné zosplatenie predmetného úveru a to ku dňu 19. 10. 2017. Nasledujúcim dňom sa žalovaný dostáva do omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. od 20. 10. 2017. Žaloba v časti, v ktorej si žalobca uplatňuje od žalovaného úrok z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov je podľa názoru súdu nedôvodná. Poukázal na to, že úroky, ako aj úroky z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky, že právo požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva (v danom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňuje. Súd mal za to, že žalobcovi nemožno priznať úroky z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov, nakoľko to predstavuje neprípustnosť úročenia zmluvných úrokov úrokmi z omeškania, tzv. anatocizmus, pričom v tejto súvislosti súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 31/2012 z 29.11.2012, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 35Odo 101/2002. Zdôraznil, že na uvedenom by nič nemenila ani dohoda účastníkov zmluvného vzťahu, nakoľko táto by vzhľadom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy podliehala súdnemu prieskumu a to z dôvodov jej prijateľnosti, vyvážení a dôsledkov pre spotrebiteľa, pričom súd mal za to, že takáto dohoda by z dôvodu obchádzania zákona bola absolútne neplatná. V tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu,

ktorý v obdobných veciach rozhoduje v zmysle vyššie naznačeného právneho záveru. Z tohto dôvodu súd v tejto časti žalobu zamietol. Zároveň nepriznal žalobcovi zmluvný úrok z nezaplatenej istiny odo dňa zosplatenia do zaplatenia. Poukázal na to, že žalobca sa dovoľáva nárokov na zmluvné úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, a teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá (vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu), mal za zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privodená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatením úveru zo strany veriteľa, že zmena záväzku prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. K predčasnému zosplateniu záväzku došlo konaním veriteľa. Uviedol, že predčasné zosplatenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy, že rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o proti právny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 6Co/587/2015). Súd v tejto súvislosti poukázal na rozsiahlu judikatúru všeobecných súdov, ktorý predmetný nárok žalobcu posudzujú vo vyššie naznačenom smere napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 19Co/120/2016 z 22.11.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 6Co/190/2014, resp. rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 z 18.09.2012, pri ktorom súd zdôraznil, že tento nález prešiel testom ústavnosti. Na základe týchto skutočností súd aj v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Na základe uvedených skutočností súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1536,45 (1465,46+68,51+0,73+2,48) eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1465,46 eur od 20.10.2017 do zaplatenia. Citujúc znenie § 232 ods. 3, 4 C.s.p. vzhľadom na osobu žalovaného a jeho rodinných pomerov (dve opakované ťažko choré maloleté deti, pri ktorých je nutný zvýšený výdavok na lieky a ošetrovanie a očakávané narodenie tretieho dieťaťa), ako aj majetkových pomerov (nedostatok finančných prostriedkov na jednorazové splatenie žalobcovho nároku, nájom vo výške 400 eur, výdavky na chod štvorčlennej rodiny ako sú jedlo, ošatenie a pod.) rozhodol o splnení povinnosti žalovaného v splátkach, a to s prihliadnutím k povahe prejednávanej veci, (priznanému nároku) a uvedeným osobným a majetkovým pomerom žalovaného a stanovil preto žalovanému povinnosť platiť dlh v splátkach, a to v sume 50 eur mesačne, čo takmer kopíruje mesačnú splátku úveru dohodnutú v predmetnej zmluve medzi žalobcom a žalovaným. Súd zároveň vo výroku pripojil aj doložku o možnosti straty výhody splátok v prípade omeškania s plnením čo i len jednej z nich. Súd poukazujúc na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C.s.p. vo výroku tohto rozsudku rozhodol len o rozsahu nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania. Žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti a to týkajúcej sa príslušenstva žalovanej pohľadávky, preto súd konštatoval úspešnosť žalobcu v plnom rozsahu v tomto rozsahu aj priznal žalobcovi náhradu trov konania. O konkrétnej výške náhrady bude po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením rozhodovať príslušný súdny úradník súdu.

3. Proti rozsudku, a to výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti žalobcu zamietnutá a výroku, ktorým súd povolil žalobcovi zaplatiť priznanú istinu s prísl. v 50 eurových mesačných splátkach podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Nesúhlasil so záverom súdu, že veriteľ má nárok na zaplatenie úrokov z úveru iba do doby predčasného splatenia, pretože spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, že niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Žalobca tvrdil, že má nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, a teda aj po predčasnom zosplatení. Citujúc znenie § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obch. zák., citujúc z časti z Komentára Iura edition k Obchodnému zákonníku, odkazujúc aj na rozhodovacia prax súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 11Co/12/2017-90 z 31. 1. 2017, citujúc § 497 a § 506 Obch. zák., poukázal na to, že obsahom záväzkového dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania, ktoré úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, že dlžník je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia a to či už v lehote alebo v omeškaní, že úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníkov, že samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Vychádzajúc aj § 506 Obch. zák., poukázal na to, že pokiaľ ide o aplikáciu uvedeného ust., toto ust. upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dlh splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Poukázal na to, že odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, že ako to vyplýva priamo z dikcie ustanovení, naďalej trvá právo veriteľa a aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Uviedol, že ide o právny inštitút určený na ochranu a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. Základnou zásadou spotrebiteľského práva je ochrana pred neprijateľnými podmienkami, To však neznamená vylúčenie aplikácie ustanovení na ochranu veriteľa pri neplnení si povinností dlžníka. Teda odstúpením od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka zmluva od počiatku nezaniká a naďalej trvá právo veriteľa tomu zodpovedajúc povinnosť dlžníka vrátiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z úveru. Tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. Ďalej poukázal aj na aktuálnu rozhodujúcu prax, napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Co/23/2017-92 z 29. 11. 2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre 8C/193/2017-88 zo 7. 12. 2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre 7Co/366/2017-84 z 30. 11. 2017, ako aj ďalšie obdobné rozhodnutia. Ďalej citoval sčasti z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 a odkázal aj na ďalšiu rozhodovacia prax, napr. rozhodovanie Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne. K povoleniu žalovanému splácať dlh v splátkach z dôvodu, že nie je v jeho schopnostiach plniť celý dlh naraz, vytýkal súdu, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku, že sa nezaoberal komplexne jeho majetkovými pomermi. Poukázal na to, že povolenie splátok má byť iba v odôvodnených prípadoch, že podľa jeho názoru súd svojvoľne rozhodol bez dôležitého odôvodnenia a povolil žalovanému splátky, pričom priznanie dlhu v splátkach je výnimočným oprávnením. Mal aj za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery (3 roky), že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Ďalej odkázal aj na rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, z odôvodnenia ktorých sčasti citoval. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a zaviazat žalovaného uhradiť mu dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žiadať priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

5. Rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť prisúdenú istinu s prísl. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku o splatnosti prisúdenej istiny s prísl., vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo

výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v celom rozsahu odkazuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalobcom.

7. Žalobca v odvolacom konaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ ide o výrok o povolení žalovanému splácať prisúdenú istinu s prisl. v splátkach, uplatnil aj odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (nedostatočne odôvodnené rozhodnutie).

8. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

9. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Súd použil v prejednávanej veci správny právny predpis a správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva v časti, v ktorej si žalobca uplatňuje od žalovaného úroky z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov je nedôvodná, že úroky aj úroky z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky a právo požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva, úroky z omeškania zo zmluvných úrokov Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňuje a že žalobcovi nemožno priznať úroky z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov, nakoľko to predstavuje neprípustnosť úročenia zmluvných úrokov úrokmi z omeškania tzv. anatocizmus. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu, že žalobca má nárok na zaplatenie dohodnutých úrokov len do zosplatenia úveru, nie však do zaplatenia úveru.

14. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať aj z ustálenej súdnej praxe a to uznesenia NS SR 4Obo 143/1998 a uznesenia Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012, ktoré sa zaoberalo obdobnou právnou vecou. Ústavný súd SR predmetným uznesením odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s § 369 Obchodného zákonníka“. Tento výklad považoval ústavný súd za ústavne akceptovateľný.

15. Je potrebné zdôrazniť, že výklad odvolateľa vedúci k záveru o oprávnenosti úroku zo spotrebiteľského úveru po mimoriadnom zosplatnení je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a výkladu v jeho prospech zakotvenou v § 52 ods. 2, § 53 ods. 1 a 5 a § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zák.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu o povolení žalovanému zaplatiť priznanú istinu s prísl. v 50 eurových mesačných splátkach, keďže zistil, že má nedostatok finančných prostriedkov na jednorazové splatenie žalobcovho nároku, vychádzajúc z jeho rodinných, osobných, majetkových pomerov, výdavkov. Priemerný mesačný príjem žalovaného je 800 eur, z ktorého platí nájom vo výške 400 eur, má 2 nezaopatrené deti, ktoré sú ťažko choré, v tejto súvislosti má zvýšené výdavky na úhradu liekov, pričom očakáva narodenie tretieho dieťaťa. Súd správne vychádzal z § 232 ods. 3 a 4 C.s.p., ak umožnil žalovanému zaplatiť priznanú istinu s prísl. v 50 eurových mesačných splátkach, lebo úhrada priznanej istiny s prísl. v lehote 3 dní by bola vzhľadom na jeho majetkové, sociálne a rodinné pomery príliš ťaživá a znemožnila by mu uspokojovanie základných životných potrieb, ak by túto sumu mal zaplatiť naraz. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok aj pokiaľ ide o povolenie splátok žalovanému potvrdiť ako vecne správny.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 363 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

18. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

19. Výsledok hlasovania- pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).